

Д. С. Зографов.

Преводите на Пушкинови произведения от г. Рафаил Делов.

Пушкин е оня поет, който с блескавите си поетични дарби и художествения реализъм на своите произведения създаде цяла епоха в руската литература. Колкото и да го упрековаха критиците от утилитарно-обществения лагер, че бил жрец на чистото искусство, той си остава истински певец на руския живот през първата четвърт на XIX век и изразителен на благородните стремежи и свободни идеи на съвременната нему интелигенция. Неговите произведения имат, обаче, покрай чисто националното си значение и общечовешко: те ни разкриват най-интимните трепети на човешкото сърце, в тях звучат възторжени химни към красотата, истината и доброто, но наред с това се чуват и воплите на една искрено и дълбоко чувстваща душа, тях пронизва мълнията на един могъщ и светъл ум. А по съвършенство на формата, яркост и богатство на образите, благородна простота на слога, изящество и хармония, на стиха Пушкин стои наред с най-добрите поети на миналия век, за да не кажем наред с гениалните мирови художници на словото като Гете, Шекспир, Данте и Байрон — което би било прекалено.

Влиянието на Пушкина върху руската поезия е било огромно! той е създавал цяла школа подражатели. Но не само в Русия — той имаше ревностни ученици и у нас: П. Р. Славейков, Вазов, Величков, Пенчо Славейков, Ал. Константинов, Кир. Христов и редица други, по-млади наши поети сж се школували у него. Преводите от Пушкина датират у нас още от преди освобождението, когато главно дядо Славейков се е опитвал да запознае нашата публика с неговите творения. Най-добри наши преводачи на Пушкинови произведения сж Пенчо Славейков, Ал. Константинов, Д. К. Попов, Ст. Дринов, Любмил Стоянов и Рафаил Делов (въпроса тук е само за стихотворни преводи; Ив. Андрейчин е превел много добре напр. „Капитанска дъщеря“ и др.)

Романа „Евгений Онегин“, chef-d'oeuvre а на Пушкина (наред с историч. трагедия „Борис Годунов“ и поемата му „Полтава“) е едно от най-често превежданите, но и най-трудните за превеждане негови произведения.

Както е известно, „Онегин“ е написал сжс четиристълпни ямбични стихове (три ямбични стълпки и един амфибрахий: $\bar{u} \bar{u} | \bar{u} \bar{u} | \bar{u} \bar{u} | \bar{u} \bar{u} \bar{u}$) в еднообразни строфи от по 14 стиха, при което първите 4 стиха рисуват кръстосано (I с III,